

**Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 24/24 september 2022
Zesentwintigste zondag door het jaar¹**

Michelangelo, de profeet Amos (Sixtijnse Kapel, Rome)

De lammeren van de kudde en de kalveren uit de stal.
Hoe heerlijk is het wel niet, een stukje kalfsvlees of een lamsboutje.
Ik beken: ik vind het smakelijk en bezondig me er wel eens aan.

De profeet Amos verwijt zijn tijdgenoten dat zij de jonge dieren opeten.
Of zeg maar: de toekomst moet eraan geloven, terwijl zij uitgestrekt liggen op
ivoren bedden.

Nog zo'n taboe: dat majestueuze dier, de olifant, opofferen aan menselijke pracht-
lievendheid. De jonge dieren, ivoor. Jullie verzwelgen de toekomst, is het grote
verwijt.

Wat de natuur ons aanbiedt als voedsel, als grondstoffen voor de toekomst maken
mensen schaamteloos op.

En wat wij deze week zien gebeuren, 80 jaar na de tweede wereldoorlog: jonge
mannen, de toekomst van een volk, worden naar het front gestuurd.

Wij horen deze stevige woorden van de profeet in de vredesweek, de tijd van
gebed om gerechtigheid en vrede. "Streef naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof,
liefde, volharding, zachtmoedigheid."

Paulus geeft ons dit advies en wij aanhoren het in een tijd, in dagen waarin
gerechtigheid, liefde, zachtmoedigheid verder weg lijken dan ooit.

---

¹ Amos 6, 1a.4-7; 1 Timoteüs 6, 11-16; Lucas 16, 19-31

Paulus bereidt ons niet voor op de oorlog, zoals een enkele geestelijke leider in onze dagen wel doet. 'Ga maar naar het front', zegt een oorlogszuchtige patriarch, 'mocht jouw jonge lijf bezwijken dan ga je regelrecht naar de hemel.'

Paulus vraagt wél strijdvaardigheid: "Strijd de goede strijd van het geloof, grijp het eeuwige leven."

Een geestelijke strijd dus, die ieder mensenhart voert. De strijd van het *geloof*. Het woord dat de apostel gebruikt kun je ook vertalen met *vertrouwen*.

In onze dagen vraágt het iets van je het geloof, het vertrouwen te cultiveren, tegen de stroom in.

'Memento verbi tui servo tuo',

zullen wij dadelijk horen in de communiezang.

"Gedenk, Heer, het woord tot uw dienaar gesproken, waardoor Gij mij hoop hebt gegeven. Dit is mijn troost in al mijn ellende".

Woorden uit psalm 119, het grote wijsheidslied van de geloofsgemeenschap van Israël.

Strijdkreten, oorlogstaal, de complot-verhalen maken mensen angstig en wanhopig. Het *woord* geeft hoop. "Gedenk, Heer, het woord tot uw dienaar gesproken, waarop ik mijn hoop heb gesteld.

Pas op, spreek op tijd, luister op tijd, anders is het te laat, en gaan de wapens spreken.

In de gelijkenis van Jezus is het voor die rijke man te laat. Zijn leven ging voorbij in uitbundig, wezenloos feest vieren, uitgestrekt op zijn rustbank, gelegen op ivooren bedden. Hij heeft de jonge dieren van de kudde niet opgespaard voor de nieuwe generatie en voor de armen aan zijn poort, maar opgesoupeerd. Hij wilde de toekomst niet als een geschenk ontvangen en met medemensen delen, maar er de hand op leggen, gretig verslinden.

Zelfs in het diepst van de hel wil hij nog de dienst uitmaken.

'Stuur die arme Lazarus', die hij in zijn aardse leven nooit een blik waardig had gekeurd, 'nu naar mijn feestende broers, laat hij hen waarschuwen.'

'Zij hebben Mozes en de profeten: laat ze naar hen luisteren.'

Nee, gedenk *nu* het woord tot de mensen gesproken, het woord van gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding, zachtmoedigheid.

Laat je niet gek maken door de grote schreeuwers, maar werk nu zachtmoedig aan een goede toekomst voor de jongeren, de kinderen, de armen en zie *nu* om naar Lazarus, de arme van deze wereld, die voor onze poort ligt, op zoek naar bed, bad en brood.

Spreek niet langer *over* de arme, maar spreek *mét* hem, *mét* haar, sta *náást* haar of hem, nu je nog tijd van leven hebt, nu het nog niet te laat is.

De jonge dieren opeten, de jonge mannen offeren op het slagveld.

Van de toekomst kunnen we beter een *voorsmaak proeven* dan die te verslinden.

In elke eucharistie, ook vandaag, vieren we alvast iets van die toekomst zoals God die ziet, zijn droom, zijn koninkrijk van gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zachtmoedigheid. Zoals Jezus zijn brood en wijn deelde met zijn leerlingen en er niet meer van zou drinken tot de nieuwe oogst in het koninkrijk van zijn Vader.² Vandaag bidden wij het weer vlak voor onze communie met de Heer: “adveniat regnum tuum, uw Rijk kome”.

Laten wij ons daarvoor geven, elke dag van de komende week weer. Amen.

pastoor Nico van der Peet

---

² Matteüs 26, 29